

Ἐπιτομή

Ἄριθ. 33.

Ἐκδίδεται
ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ=ΠΕΜΠΤΗ
20 Σεπτεμβρίου 1879.

Ἔτος Ζ'.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΔΟΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἔτη. δρ. 14. Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. 20

Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Κ. ΠΑΠΑΞΠΥΡΙΔΗΣ καὶ Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.

Δι' ἑκαττον στίχ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώτου. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

ΔΙ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Καὶ πάντοτε μὲν, πολλῶ μᾶλλον δὲ τὸρα εἶνε ὁ κρισιμώτερος καιρὸς, ὅπως ὁ λαὸς ἐπιστήσῃ πολὺ τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων του. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ψυχραίμως καὶ μετ' ἀπαθοῦς κρίσεως ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὰ πρόσωπα τὰ ἐκ παντὸς τρόπου θηρεύοντα τὴν ψῆφον αὐτοῦ. Πιστεύομεν δὲ, ὅτι ὄχι μετὰ πολλῆς δυσκολίας δύναται νὰ κάμῃ ἀσφαλῆ τῶν προσώπων ἐκτίμησιν.

Οἱ περισσότεροι δὲ, οἱ εἰς τὸν ἤδη προκείμενον βουλευτικὸν ἀγῶνα ἀποδύμενοι, εἶνε γνωστοί ἐκ τῆς προτέρας αὐτῶν διαγωγῆς καὶ πολιτείας. Αἱ πράξεις ἐνὸς ἐκάστου τῶν τσακίς τὸν λαὸν ἀντιπροσωπευσάντων εἶνε ἀσφαλῆς ὁδηγὸς εἰς τὸν θέλοντα νὰ κάμῃ λελογισμένην καὶ ἀλάνθαστον ἐκτίμησιν τῆς ποιότητος καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ὄσον οὐπω μελλόντων ν' ἀντιπροσωπεύσωσιν αὐτόν.

Τὸν ὁδηγὸν τοῦτον ἔχων ὑπ' ὄψιν ὁ λαὸς, δύναται ἐν γνώσει καὶ ἐπιγνώσει νὰ δώσῃ τὴν πολῦτιμον αὐτοῦ ψῆφον εἰς τὸν κρείττονα καὶ νὰ φθάσῃ οὕτως εἰς λειψῶνας εὐθαλεῖς, ἐνθα ἡ δόξα καὶ ἡ εὐτυχία τὸν ἀναμένουσιν.

Καὶ ὁ πολιτικὸς καὶ ὁ ἰδιωτικὸς βίος ἐκάστου, τῶν ἐνώπιόν του παρισταμένων καὶ ἐκλιπαρούντων τὴν ψῆφόν του, εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνοιχτός· ἐκεῖ δύναται νὰ διδῇ, ὡς ἐν κατόπτρῳ, καὶ νὰ ἀναγνώσῃ καθαρὰ τὰς λέξεις, τιμιότης ἀτιμία, ψεῦδος ἀλήθεια, ἀπάτη ἐπίληξις κρίνεισι, ἰκανότης ἀβελ-

τηρία, πατριωτισμὸς προδοσία.

Καὶ ὅταν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἐκτυλίσσωνται αἱ πράξεις τῶν ἐπιζητούντων νὰ γείνωσιν ἐντολοδόχοι του, οὐδένα πλέον ἔχει νὰ αἰτιᾶται, εἰ μὴ αὐτὸν καὶ μόνον διὰ τὴν κακὴν ἐκλογὴν, διότι, ἐνῶ κάλλιστα ἠδύνατο νὰ τὴν ἀποφύγῃ, δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ πράξῃ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἴτιος τῆς κακοδαιμονίας του θὰ ᾔηνε αὐτὸς ὁ ἴδιος λαός.

Ἄλλὰ μεταξὺ τῶν παλαιῶν εἶνε καὶ πολλοὶ νέσι, ὧν ὁ βίος ὁ πολιτικὸς δὲν εἶνε εἰσέτι ἐπακριβῶς γνωστός. Πλὴν καὶ τούτων ἡ ἐξέτασις δὲν ἀποβαίνει ἀπολύτως ἀδύνατος, ἂν ἀποβλέψῃ ὁ λαὸς εἰς τὸν ἰδιωτικὸν ἐκάστου βίον. Τοῦτον ἂς λάβῃ γνώμονα τῶν σκέψεών του ὁ λαός, καὶ δὲν θὰ ἀπατηθῇ. Ὁ ἀμεμπτος καὶ ἀνεπίληπτος ἰδιώτης, ὁ ἔχων ὑψηλὰ τὰ φρονήματα καὶ σταθερὸν τὸν χαρακτῆρα, θὰ ᾔηνε βεβαίως ἀμεμπτος καὶ ἀνεπίληπτος πολιτικός. Ὁ διαχειριζόμενος τὰ ἴδια εὖ καὶ καλῶς δὲν εἶνε ποτε δυνατόν νὰ διαχειρισθῇ τὰ δημόσια κακῶς καὶ ἀφρόνως. Ὁ τίμιος πολίτης, ὑφ' οἰανδήποτε ιδιότητα, εἶνε πάντοτε τίμιος.

Ἄλλὰ μεταξὺ τῶν παλαιῶν πολλοὺς θέλει εὔρει ὁ λαὸς μεμιασμένους, ἐρρυπωμένους καὶ ἀναξίους συνεπῶς τῆς ἐντολῆς του· ἀντὶ τούτων λοιπὸν ἂς προτιμήσῃ τοὺς νέους, διότι οὗτοι μεγαλείτερα θέλουσιν ἔχει ἐχέγγυα εὐσυνειδησίας καὶ τιμιότητος.

Ἐπὶ πᾶσι δὲν πρέπει νὰ ᾔηνε προκατειλημμένος ὁ λαός ἐκ τῆς ἐπιχρωματίσεως τῶν ὑποψηφίων. Εἴτε συμπολιτευόμενοι, εἴτε ἀντιπολιτευόμενοι εἶνε οὗτοι δέον

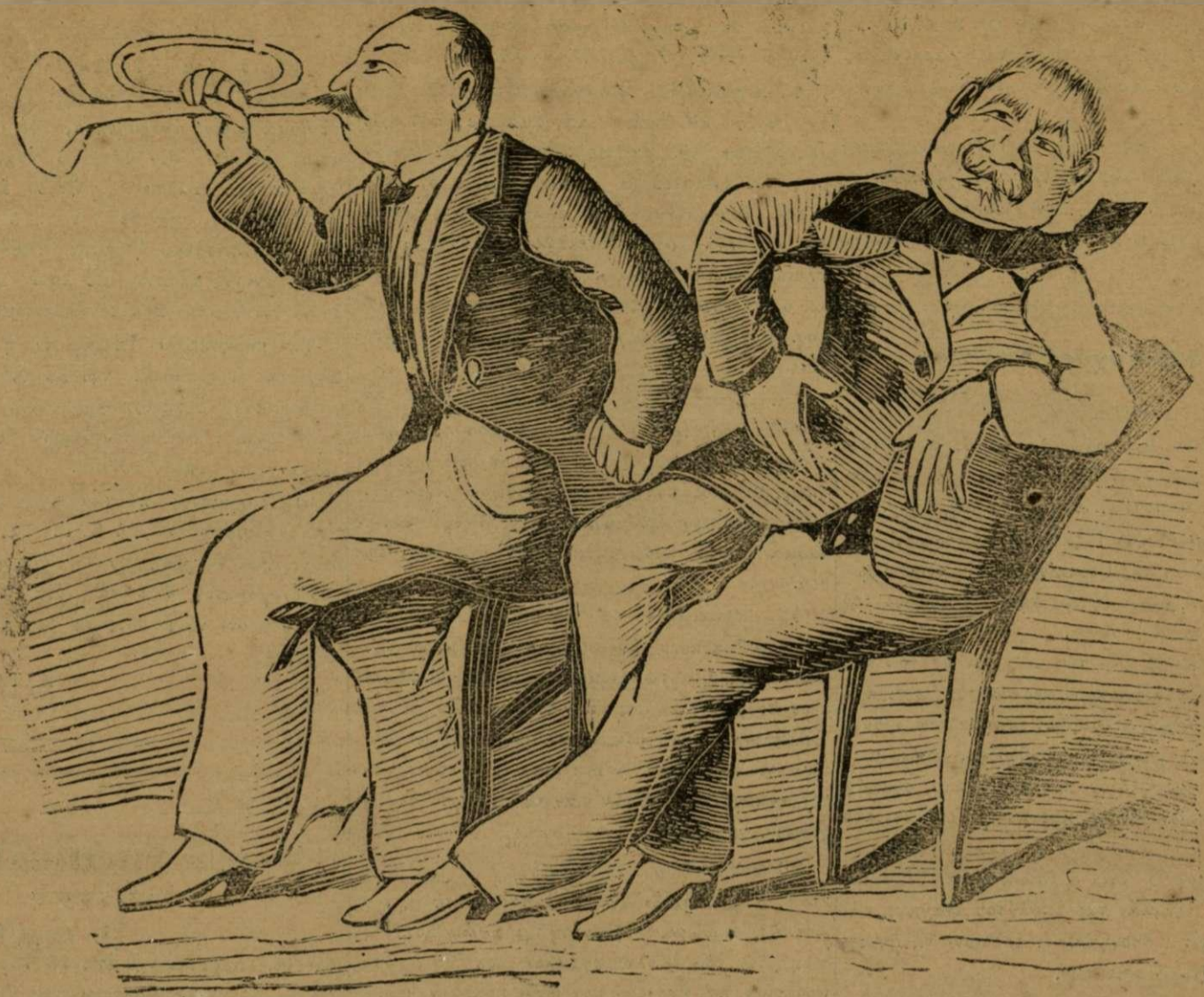
νὰ ὑποστηριχθῶσι γενναίως ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἂν ἐν τῇ προηγουμένῃ πολιτείᾳ καὶ ταῖς πράξεσιν αὐτῶν ἀνευρίσκῃ τὰ στοιχεῖα τῆς ἰκανότητος, τῆς τιμιότητος καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ.

Ἄς ἀναλογισθῇ ὁ λαός, ὅτι αἱ νῦν περυστάσεις εἶνε εἴπερ ποτὲ σοβαραὶ καὶ σπουδαῖαι, ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ σπουδαιότερου καὶ ζωτικωτέρου προβλήματος, περὶ τῆς ἀναγκαιότησεως δηλ. τῆς ὁσημέραι κατακλυζούσεως ἡμᾶς διαφθορᾶς, περὶ τῆς ἀνορθώσεως τῆς καταπεσούσεως τιμῆς καὶ ὑπολήψεώς μας καὶ περὶ τῆς διασώσεως τοῦ ἐλληνισμοῦ καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ μικροῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου.

Ἄλλ' ἂν αἱ ἐπεμβάσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ φθάσωσι μέχρις ἀποκλεισμοῦ, ὥστε νὰ ἐμποδισθῇ ὁ λαός νὰ ἀναδείξῃ ἀντιπροσώπους τοὺς ἐκλεκτούς του, τότε, ἂν ᾔηνε ζηλότυπος τῶν δικαιωμάτων, πρέπει νὰ ἀποκρούσῃ τὴν βίαν διὰ τῆς βίας. Τότε οἱ πολιτευόμενοι δὲν θὰ θεωρῶσι πλέον τὸν λαὸν ὡς ἀγέλην βοῶν, τὴν ὁποίαν εἰς βουκόλος δύναται νὰ διασκορπᾷ καὶ διευθύνῃ κατὰ βούλησιν.

Ἡ στιγμή εἶνε λίαν κρίσιμος· ἡ δὲ ἡμέρα ἡ καθιερωμένη πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ ἱερωτέρου τῶν δικαιωμάτων τοῦ κυριάρχου λαοῦ θὰ προξενήσῃ ἢ τὴν εὐδαιμονίαν ἢ τὴν κακοδαιμονίαν του.

Ἄς ἐκλέξῃ λοιπὸν τί ἐκ τῶν δύο ὀρέγεται, διότι αὐτὸς καλεῖται νὰ δημιουργήσῃ τὴν μέλλουσαν τύχην του κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τρικούπης. — Ξυπνάτε, ξυπνάτε κ' ἡ σάλπιγξ ἤχει, ὁ καλπουζάνος κάτω, καὶ βῆμα ταχύ.
Κουμουνδοῦρος — Μοῦ κόπηκαν τὰ ὕπατα! Αὐτὸ δὲν τὸ ἤλπιζα ποτέ.

τῆς παρούσης κατὰ τὸ ἄρθρον 680 Πολιτικῆς Διοικουσίας.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Ἰουνίου 1879.

Ὁ προεδρεύων
ΙΩ. ΤΣΑΤΣΟΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Β. ΚΟΚΩΣΗΣ.

Ἐδημοσιεύθη δὲ τὴν 16 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ προεδρεύων
ΙΩ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Β. ΚΟΚΩΣΗΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Ἡ ἐξ Ἀστρους Κυρία Σ. Β. πρέπει νὰ περιωρισθῇ ὀλίγον ἀπὸ τοῦ νὰ ἐργολαβῇ, διότι τὴν ἐκατάλαβαν καὶ τὰ σκυλιὰ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ κ. Μιχαλακὴς ἐκόμισεν εἰς τὰς Καλάμας ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, Πάτρας καὶ Σύρον ποικίλην γραφικὴν ἐκλεκτὴν εὐρωπαϊκὴν ὕλην καὶ πλείστα διδακτικὰ βιβλία, τὰ ὅποια πωλεῖ εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικάς. Ὁ κ. Μιχαλακὴς διακρίνεται πάντοτε διὰ τὴν φιλόκαλλον αὐτοῦ αὐτοῦ ἐκλογὴν.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Δ. Π. ΓΟΥΔΗ.

Τὸ ἀτμῶν πλοῖον Σπέισαι διοικουμένον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Ἀνδρέα Κυριακοῦ, ἀναχωρεῖ ἐκ Πει-

ραιῶς τακτικῶς δις τῆς ἐβδομάδος, ἤτοι κατὰ τετάρτην καὶ Σάββατον, ὥραν 6ην καὶ 45'. π. δι' Αἴγιναν Πόρον (διερχόμενον ἔτωθεν τοῦ λιμένος), Ἰθῶραν, Σπέτσας, καὶ Ναύπλιον, ἐπιστρέφει δ' ἐκείθεν κατὰ Πέμπτην καὶ Δευτέραν.

Ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος, ἤτοι Σάββατον κατὰ τὴν ἀνοδὸν, καὶ δευτέραν κατὰ τὴν κάθοδον, προσεγγίζει εἰς Πόρτο Χέλι, διερχόμενον ἐντὸς τοῦ λιμένος.

Εἰσιτήρια δίδονται ἐν Πειραιεὶ παρὰ τῷ πρακτορὶ Ι. Ἡλ. Κανδρῆ ἐμπόρου ἀντικρυ τῆς Δημαρχίας.

Παρακαλοῦνται δὲ οἱ κ. κ. ἐπιβάται ὅπως λαμβάνωσι ταῦτα παρὰ τοῦ πρακτορίου, πρὶν ἢ ἐπιβιβασθῶσι, καθ' ὅσον ἡ ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ἔκδοσις τοιούτων φέρει σύγχυτιν.